

Шта је истина о предузећу АД »БЕМИКС« Александровац?

Већ више од шест месеци ја, моја породица и политичка партија којој припадам изложени смо најгорој могућој медијској хајци од стране челника Демократске странке у Александровцу и њихових страначких првака у Београду.

Доказ: Новински чланци у дневним листовима: Политика, Вечерње новости, Блиц, Национал, Експрес политика, Жупска реч и крушевачка Победа. Више телевизијских наступа председника општине Александровац и председника општинског одбора Демократске странке Чедомира Петковића на РТС, ТВ Трстеник и ТВ Крушевац. Телевизијски наступ министра за приватизацију Александра Влаховића на ТВ Крушевцу у децембру месецу 2003. године. Више радио наступа Чедомира Петковића на локалном александровачком радију у току децембра 2003. године. Летак (порука) који су у оквиру предизборне кампање делили активисти Демократске странке на територији општине Алкесандровац. Како тај летак представља пример најгоре политичке харанге и манипулације јавношћу преносим га у целини.

ПОРУКА

РАДНИЦИМА «БЕМИКСА» И ЊИХОВИМ КООПЕРАНТИМА

Због демократичности и јавности поступка приватизације, наша општинска власт није могла да спречи да ваша фабрика «падне у руке» посланнику и председнику окружног одбора радикалне странке Мирољубу Вељковићу из Врњачке Бање, које је ваше предузеће убрзо довео до пословног краха, док се вође радикала куну у поштење и осуђују закон о приватизацији, а крадом купују предузећа и лично се богате!

Приликом недавне посете «Вино Жупи» министра за приватизацију Александра Влаховића, предочен му је проблем »Бемикса« и он је **ОБЕЋАО** да ће хитно да провери како се извршава уговор о купопродаји вашег предузећа. Уколико Агенција за приватизацију у поступку контроле утврди незаконитости и неправилности, уговор ће бити раскинут, а штета ће бити надокнађена из **СУБВЕНЦИЈЕ** државе, ако Вељковићу не може у потпуности да се наплати.

Значи, «Бемикс» неће пропасти јер ће бригу о њему преузети држава, без обзира која ће странка бити на власти! Радници, знајте да нисте сами, ви сте своје обавезе према држави поштено, уредно и свакодневно извршавали у претходним временима и као такви сте потребни за будућа времена.

12. XII 2003. год.

ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА

АЛЕКСАНДРОВАЦ

У немогућности да на други начин одговорим овој ФУКАРИ и ОЛОШУ, одлучио сам се да на овај начин информишем јавност шта се то стварно дешавало са предузећем »Бемикс« и шта се тренутно тамо дешава, а све у циљу да сперем љагу која је бачена на мене, моју породицу и политичку партију којој припадам.

Најпре да се представим. Зovem се Вељковић Миролуб. Рођен сам и са породицом живим у Врњачкој Бањи. По професији сам дипломирани економиста. Власник сам приватног предузећа »Био Плод«, које своје производне капацитете има на територији општине Александровац. Члан сам Српске радикалне странке од 1996. године. Председник сам Округног одбора Српске радикалне странке за Рашки округ, члан сам Извршног одбора СРС-а, и члан Централне отаџбинске управе СРС-а. Три пута сам на парламентарним изборима биран за народног посланика у Скупштини Републике Србије и два пута за савезног посланика.

Мој политички ангажман у предузећу »Бемикс« (пример политичке толеранције)

Руководећи се политичким принципом партије којој припадам, да је недопустив политички реваншизам у приватној и пословној сфери, доласком на чело предузећа »Бемикс« ја сам се тога стриктно придржавао. Навешћу два примера која то доказују:

1. На место финансијског директора у »Бемикс«-у запослио сам Ратку Цветковић, члана Општинског одбора Демократске странке у Александровац. Мени су били важни њени морални и стручни квалитети и ништа више.

2. У фирми сам затекао Ђорђа Марковића на месту референта ХТЗ-а. Како је по новој систематизацији радних места, то радно место укинато као бесмислено, оставио сам га нераспоредено са пуном платом коју је уредно примао пуних годину дана а да није имао апсолутно никакав радни ангажман. Руководио сам се тиме да је стекао све услове за пензију и да би се распоредивање на неко теже радно место протумачило као политички реваншизам, јер је он био истакнути члан Демократске странке и члан градске владе. Ђорђе Марковић ми се „захвалио“ на тај начин што је од почетка радио на мојој дискредитацији и заједно са председником Општине припремао оно што ће касније уследити. На жалост, ја сам то касно сазнао. Овакав мој однос био је и према осталим радницима »Бемикс«-а, што ће, ако имају и мало елементарног поштења, сви и потврдити.

Како се »Бемикс« нашао у изузетно тешкој финансијској ситуацији (пример невероватног политичког реваншизма и злоупотребе политичке моћи)

Хронолошки ћу укратко побројати шта су политички моћници општине Александровац и републичка власт урадили предузећу »Бемикс«, предузећу »Био Плод« и мени лично, само зато што припадам другој политичкој опцији и зато што заузимам другачије политичке ставове. Ово је пример невероватне људске подлости, невероватне људске глупости – пример да таквим људима више никад не треба дати политичко поверење и власт у руке.

Пођимо редом:

1. Како се моје приватно предузеће »Био Плод« већ дуго бави искључиво аграром и како су се сви производни капацитети налазили на територији општине Александровац (хладњача у селу Плеш и плантаже малине у селу Плоча), а руководећи се пословном логиком одлучио сам да уђем у процес аукцијске приватизације предузећа »Бемикс« у Александровцу. Идеја је била да се у другој фази та два правна лица споје у једно и на тај начин формира једна изузетно јака фирма у сектору аграра, која не би зависила од коњуктуре на домаћем тржишту, већ би се углавном ослањала на извоз.

Због олакшица да као физичко лице могу »Бемикс« купити на шест рата, тако сам и поступио. Крајем новембра месеца 2002. године, у оштрој конкуренцији на аукцији у Београду купио сам предузеће »Бемикс« за 52.000.000 динара (почетна цена је била 25.000.000). Држави сам одмах уплатио прву рату у износу од 12.500.000 динара и преузео обавезу да у првој години извршим докапитализацију »Бемикс«-а у износу од 8.600.000 динара.

2. Одмах по доласку у »Бемикс« конституисао сам органе управљања како то Закон налаже, и у законском року извршио докапитализацију »Бемикс«-а уносом пословно-стамбеног објекта у приватном власништву у активу предузећа. Да је све урађено стриктно по Закону потврдила је овлашћена ревизорска кућа из Београда и контрола Агенције за приватизацију.

3. На првом састанку колегијума »Бемикс«-а изложио сам концепт развоја фирме у наредном периоду:

- спајања свих капацитета »Био Плод«-а и »Бемикс«-а у једни целину. У старту кроз неколико уговора о пословној сарадњи, а када то Закон у смислу рокова дозволи и формално правно. Искреност своје намере да своју судбину вежем за судбину »Бемикс«-а показује чињеница да сам без икакве финансијске накнаде предузећу »Бемикс« уступио: производне капацитете хладњаче у Плешу за 2003. годину, род малине на плантажама за 2003. годину, четири камиона, три комби возила, аутобус, три путничка аутомобила - једном речју комплетну инфраструктуру мог приватног предузећа. По изузетно повољним финансијским условима за »Бемикс« склопљен је Уговор са »Био Плод«-ом о куповином рода малине са плантажа у наредних девет година, почев од 2004. године. Напомињем да је планирани годишњи приход са плантажа малине минимално 25.000.000 динара;
- отварање већег броја малопродајних објеката на територији Општине у функцији повећања реализације сточне хране и у функцији откупа воћа, односно робно кредитирање произвођача воћа;
- уз кредитну помоћ Фонда за развој Републике Србије ући у кооперацију у тову бикова са произвођачима на територији општине Александровац. Сматрајући да је то врхунски државни приоритет, нисам гајио сумњу да ће Фонд позитивно одговорити на тај захтев;
- да би се збринуо очигледно велики вишак радника требало је хитно обезбедити две технолошке линије за производњу папирне и пластичне амбалаже, јер су ти програми компатибилни са програмима »Бемикс«-а и »Био Плода«-а. Ни на крај памети ми није било да отпуштам раднике, посебно што је гро њих био пред пензијом;
- благовремена припрема да се обезбеде финансијска средства за откуп воћа рода 2003. године (Фонд, пословне банке или ино-партнер);
- радикално повећање реализације сточне хране, јер сам у фирми затекао ситуацију да предузеће послује са такозваном „негативном калкулацијом“. Са затеченим нивоом продаје сточне хране, фирма је за сваки килограм продате робе губила по 6 динара у просеку. Одговорно тврдим да се тај тренд наставио, предузеће би већ у мају месецу 2003. године банкротирало. Мишљење да је »Бемикс« била изузетно успешна фирма је ствар далеке прошлости. Напомињем да ово није била моја рачуница, већ рачуница стручних служби »Бемикс«-а.
- 4. Одмах по усвајању оваквог развојног концепта кренуо сам агресивно у реализацију истог:
 - »Бемикс« отвара 16 малопродајних објеката и запошљава 20-так нових радника;
 - кадровски се ојачава служба продаје са 4 нова радника;
 - предузеће се опрема новим рачунским системом и програмима прилагођеним савременим захтевима;
 - купују се две технолошке линије (за производњу натрон врећа и за производњу пластичне амбалаже);

- врши се активна припрема за откуп воћа рода 2003. године (набавка 100.000 нових гајби, 2.000.000 комада пластичних кеса и довољан број картонске амбалаже);
- производни капацитет хладњаче се у технолошком смислу доводи у форму;
- благовремено се завршавају сви радови на плантажама малине у селу Плоча и врше припреме за бербу;
- подносим захтев Фонду за развој Републике Србије да се »Бемикс«-у одобри кредит од 60.000.000 динара за организовање тов бикова;
- на расписани конкурс за доделу кредита од стране Фонда за развој за откуп малине рода 2003. године, подносим захтев у име »Бемикс«-а за доделу кредита у износу од 40.000.000 динара.

Тако сам се ја припремао за пословну активност у 2003. години и сасвим реално планирао да заједно са радницима »Бемикс«-а и »Био Плод«-а остварим минимални профит од 800.000 EUR у тој пословној години, који ће бити употребљен за побољшање материјалног положаја радника и даљи технолошки развој предузећа »Бемикс«. Да сам другачије размишљао не бих приватне капацитете дао без икакве накнаде фирми у којој сам тек на почетку приватизације.

Тако сам ја мислио и планирао. Али тако није мислио и планирао председник општине Чедомир Петковић и фукаре из Демократске странке.

5. Техника са којом се ушло у процес привредне ликвидације »Бемикс«-а, »Био Плод«-а и мене лично, одвијала се на следећи начин. Сваки усмени договор на колегијуму »Бемикс«-а хитно је пренешен у тој форми председнику општине Александровац. Сваки писмени документ, копиран је и достављан председнику општине Чедомиру Петковићу. Усне информације и писмене документе он је преко своје регионалне страначке инфраструктуре у Крушевцу достављао централни Демократске странке у Београду. Резултати те њихове активности су следећи:

- захтев за доделу кредита од Фонда за развој Републике Србије за организоване тов 3000 бикова на територији општине Александровац је ОДБИЈЕН уз образложење које апсолутно није било прихватљиво. Истовремено миљеници Демократске странке у Александровцу обилато су засипани кредитима из тог истог Фонда уз велику медијску халабуку и политичку промоцију Чедомира Петковића. Одговорно тврдим да ти кредити нису наменски искоришћени. **ДОКАЗ:** Записник са седнице Фонда за развој и документација у архиви »Бемикс«-а.
- захтев за доделу кредита од Фонда за развој Републике Србије а за откуп рода малине 2003. године је ОДБИЈЕН, на директну интервенцију министра Александра Влаховића на седници Управног обора Фонда. Без обзира што је комисија Фонда већ одобрила кредит »Бемикс«-у у износу од 40.000.000 динара, Влаховић је инсистирао да се то поништи. Напомињем да су сви остали захтеви других фирми прихваћени. Бахато и дрско чак нису предузеће »Бемикс« удостојили одговора зашто је наш захтев одбијен, а што им је била законска обавеза. Истовремено је фирма, миљеник председника општине, добила огромна средства из Фонда за исте намене. **ДОКАЗ:** Записник са седнице Фонда за развој Републике Србије.
- на самом прагу сезоне откупа воћа рода 2003. године, а после потпуно несхватљивог одбијања од стране Фонда да се »Бемикс«-у одобри кредит, био сам присиљен да прихватим далеко неповољнији аранжман са ино-купцем, белгијском компанијом »Dira-frost«. Белгијанци прихватају да финансирају откуп и прераду 1.350 тона малине, али под далеко неповољнијим ефектима за »Бемикс«, него да се тај откуп вршио кредитним средствима. Са менаџером белгијске компаније

Уговор је потписан у просторијама »Бемикс«-а – и нормално већ сутрадан завршио на столу председника општине Чедомира Петковића. Седам дана по отпочињању реализације Уговора, менаџер белгијске компаније, господин Шпиц, тражи хитан састанак у хладњачи у Плешу. Састанку поред мене присуствују г-дин Шпиц, директор њихове фирме у Србији, технолог њихове фирме, директор и техноло »Био Плод«-а. На том састанку г-дин Шпиц ме информише да је присиљен да хитно раскине Уговор са »Бемикс«-ом и прекине даље финансирање откупа малине, јер му је тако наложио власник фирме г-дин Раским. На моје запрепаштење одговорио ми је да је г-дину Раскиму, преко директора Раифазен банке за Србију СУГЕРИСАНО од стране државне администрације, да раскине Уговор са »Бемикс«-ом јер реализацијом тог Уговора они заправо финансирају фирму која је експонент фашистичке политике у Србији. Не желећи да се сукобљава са државном администрацијом газда неопозиво раскида Уговор са »Бемикс«-ом. Директна штета нанета »Бемикс«-у раскидом овог Уговора је 13.500.000 динара. **ДОКАЗ:** Документација у архиви »Бемикс«-а и саслушање људи присутних на састанку у селу Плеш.

- и тада долази велико финале. Дан по једнострано раскиду Уговора са белгијском фирмом, ЕПС Крушевац обавештава »Бемикс« да ће од следећег дана отпочети редовну реконструкцију високо напонске мреже у селу Плеш и да планирају свакодневна планска искључења електричне енергије по 10 часова дневно. Интересантно је да о томе обавештавају »Бемикс« а не »Био Плод« који је власник хладњаче. У сред сезоне откупа воћа хладњача се 22 дана по 10 сати оставља без електричне енергије. Напомињем да је хладњача такозвани приоритетни потрошач и да по Закону не сме да остане без струје, а посебно то не сме у сред сезоне откупа воћа. Моја упорна инсистирања и молбе да то не чине нису уродила плодом нити наишла на размисавање у ЕПС Крушевац. Очито је да су то урадили под политичким притиском, посебноу светлу да се та такозвана реконструкција високо напонске мреже састојала у кресању грања са обе стране далековода. И сами радници који су обављали тај посао били су запрепашћени задатком који су добили од роководилаца. Суочен са чињеницама да не могу да прекинем откуп малина, због великог робног аванса датог произвођачима и чињенице да због искључења струје не могу технолошки заштитити откупљено воће, био сам присиљен да 600 тона малине и купине цистернама извезем за аустријско тржиште. Директни »Бемикс«-ов губитак на супстанци је због те чињенице износио око 230.000 EUR. Изгубљена добит процењује се на 350.000 EUR. Она би свакако била остварена да је постојала могућност да се малина и купина замрзну и прераде у финални производ. **ДОКАЗ:** Документација и преписка са ЕПС Крушевац у архиви »Бемикс«-а, саслушање директора ЕПС Крушевац и саслушање радника ЕПС на траси;

- да несрећа не долази сама показало се и на примеру »Бемикс«-а. Планирани род на плантажама у селу Плоче од цца 400 тона малина свео се на 47 тона убране малине. Рани пролећни мраз је на почетку године преполовио род, а незапамћено високе температуре у јулу 2003. године су потпуно дотукле плантажу у Плочи. Директна и индиректна штета процењује се на 40.000.000 динара. Суочен са невероватно великим губитком на програму воћа и суочен са недостатком обртних средстава за нормално функционисање основног програма »Бемикс«-а (производња сточне хране), суочен са огромним обавезама које су у међувремену настале како код »Бемикс«-а тако и код »Био Плод«-а, огромним каматама, био сам присиљен да производни капацитет хладњаче у Плешу продам компанији »Вулић-Вулић« из Ниша за суму од 45.000.000 динара. Напомињем да је књиговодствена вредност тог капацитета 157.000.000 динара. Изузетно тешка ситуација даље ме тера да се обратим пословним банкама не

бих ли обезбедио финансијска средства за консолидацију фирме. На моје велико изненађење наилазим на затворена врата. На мој притисак да ми се одговори зашто не могу да добијем кредит, банкар ми одговарају, најпре увијено затим оворено да то не могу да ураде због политичког притиска који трпе. **ДОКАЗ:** Документација у архиви »Бемикс«-а, Уговор о купопродаји хладњаче, саслушање генералног директор АИК Банке у Нишу, директора АИК Банке филијала Београд и министра за пољопривреду Јефтић Стојана као човека који је био главна полука за притисак.

Процес привредне ликвидације »Бемикс«-а и »Био Плод«-а је био при крају.

– председник општине Чедомир Петковић и челници Демократске странке, досад учињеним нису били задовољни. Улазе у завршну фазу притиска како би ми и физички отели »Бемикс«, а мене морално и политички до краја дискредитовали. У јеку предизборне кампање за парламентарне изборе децембра 2003. године, општину Александровац посећује министар Александар Влаховић. На састанку у предузећу »Вино Жупа« Александровац са општинским челницима, а на инсистирање председника општине даје се налог министарству финансија да се изврши финансијска контрола пословања »Бемикс«-а, до које је и дошло после два дана и која још траје. На истом састанку долази до договора да се штампа летак којим се радници »Бемикс«-а на посредан начин позивају да ме избаце из фирме. Исте вечери на ТВ Крушевцу наступа министар Влаховић, где као изразито негативан пример приватизације истиче фирму »Бемикс«, уз обећања да ће се он лично ангажовати да се Уговор о купопродаји раскине, и да ће обезбедити субвенције из државних средстава за ревитализацију »Бемикс«-а. То је већ био отворени позив за линч. Истовремено, користећи оправдано незадовољство дела радника што им касни једна плата (истичем САМО ЈЕДНА плата) група људи председника општине у самој фирми »Бемикс«, иницира и започиње штрајк. Штрајк убрзо прераста у потпуно безвлашће, огромне злоупотребе и незаконито понашање. Од социјалних захтева врло брзо се долази до јединог захтева – а он је раскид Уговора. Сва моја настојања и предлози као послодавца да се

испуне социјални захтеви остала су безуспешна. Од мене се једино тражило да једнострано раскинем Уговор са Агенцијом за приватизацију. Био сам изложен физичким претњама, физичким настрајама на мене и моје најближе сараднике, да би све кулминирало забраном уласка у предузеће како мени тако и мојим најближим сарадницима. Све је то комбиновано са свакодневним телефонским претњама да ћу ја, подолица и моји најближи сарадници бити физички ликвидирани. Нормално, да су сва та дешавања медијски организовано праћена, не би се стекли политички поени за Демократску странку. Суочен са, малтене, физичком ликвидацијом, 15. децембра 2003. године подносим захтев Агенцији за приватизацију за раскид Уговора. После прославане ноћи и консултације са својим правним саветницима, одлучио сам да не подлегнем притисцима и истог дана повукао сам предлог о раскиду Уговора са Агенцијом за приватизацију. **ЈАВНО ИЗЈАВЉУЈЕМ ДА ЋУ СЕ ДО КРАЈА БОРИТИ ДА ЗАШТИТИМ СВОЈ ИНТЕРЕСЕ.** 5. јанура 2004. године у разговору са финансијски директором Агенције за приватизацију у просторијама Агенције у Београду, речено ми је да сам у праву и да се Уговор под тим околностима никако не може раскинути. Међутим, то ми није било од велике помоћи јер ми је већ био онемогућен приступ у круг предузећа. Сада сам присиљен да заштиту својих интереса потражим у надлежном суду. **ДОКАЗ:** Саслушање присутних лица са састанка са министром Влаховићем у предузећу »Вино Жупа«, летак ДС-а дељен радницима »Бемикс«-а и грађанима Александровца, касета са гостовања министра Влаховића на ТВ Крушевцу, преписка са синдикатима и штрајкачким одбором у архиви »Бемикс«-а, саслушање више лица о физичким нападима и настрајама на мене и моје сараднике, преписка са Агенцијом за приватизацију, саслушање финансијског директора Агенције за приватизацију г-дина Поповића.

Напомињем да је у току финансијска контрола у »Бемикс«-у, а да сам ја као овлашћено лице онемогућен да присуствујем контроли, што је апсурд. Исто тако напомињем да је у току израда завршног рачуна где се пословни партнери »Бемикс«-а онемогућавају да изврше сравања са рачуноводством »Бемикс«-а и да ја као овлашћено лице не присуствујем изрази завршног рачуна, што је још већи апсурд. Напомињем да је у току страховити политички притисак од стране Демократске странке и председника општине на Трговински суд у Краљеву да незаконито изврши брисање мог удела из уписаног основног капитала.

ЕПИЛОГ

1. Демократска странка је катастрофално изгубила изборе у општини Александровац и у целој држави. Изборе је добила Српска радикална странка.
2. Председник општине Чедомир Петковић и Демократска странка НИКАДА више неће добити никакве изборе у општини Александровац.
3. Предузеће »Био Плод« је у привредном смислу, малтене, ликвидирано. Директна и индиректна штета коју сам претрпео износи око 160.000.000 динара.
4. Предузеће »Бемикс« се налази у изузетно тешкој финансијској ситуацији и правном вакууму до окончања судског спора са државом. Радници већ три месеца не примају плату. Самовлашће групе људи у самој фирми добија неслушене размере.
5. Не измирују се обавезе према добављачима, произвођачима воћа, што ће свакако резултирати огромним каматама.
6. Гомилају се обавезе према држави.
7. »Бемикс« сасвим сигурно иде ка ликвидацији. Ликвидацијом »Бемикс«-а општина Александровац ће изгубити значајан привредни капацитет а 120 људи ће остати без посла.

ОВО ЈЕ ИСТИНА О »БЕМИКС«-У И ДОГАЂАЈИМА ОКО »БЕМИКС«-А

Позивам надлежне државне органе да испитају наводе које сам изнео у овом тексту и уколико се утврди да они нису тачни, спреман сам да поднесем све законске консеквенце. Поручујем људима који су довели до оваквог стања да сасвим сигурно неће избећи одговорност и да ће их стићи заслужена казна.

Фебруар, 2004. године.

Мирољуб Вељковић,
народни посланик